

Een tweede leven voor de derde leeftijd

Rimpels staan in de spotlights. De komende maanden is er op onze podia dans en theater te zien waarin makers de generatiekloof aanpakken. En dat is niet zo vanzelfsprekend als we wel denken.

Sarah Vankersschaever

Koen De Preter: 'Onze samenleving is het niet gewoon dat verschillende generaties zonder bloedband toch met elkaar bevriend zijn.' © Thanh Beels

Zowat 59 procent van de ouderen in onze samenleving heeft geen contact meer met jongeren. 59 procent. Voilà, zo hard kan een cijfer zijn. De choreograaf en danser Koen De Preter (31) schrok toen hij het getal las in een artikel over ouderenvoorziening.

Zijn reactie? De generatiekloof dicht met een dansvoorstelling. In *Journey* staat De Preter op de scène met Alpha Pouget: danseres, Française met Zweedse roots en de volle 87 jaar. Alstublieft.

Rimpelrock

De Preter is niet de enige die de stem van de jongere inruilt voor een streep rimpelrock. Ook de theatermakers Lucas De Man en Oscar Kocken van het Zuidelijk

Toneel trekken nog steeds rond met hun succesvoorstelling *Bejaarden en begeerte*. Een voorstelling waarin de twee het taboe over seks en de derde leeftijd willen doorbreken. Hun partner in crime op de scène: afwisselend Ery Boom en Edith Vollenberg, twee begeerlijke bejaarden.

'Het is een mooie manier om een wereld te leren kennen die - zonder dat je het beseft - eigenlijk ontzettend dicht bij jou staat', zegt Lucas De Man over de voorstelling. De Man en Kocken doen daarom bewust 'een rondje kloven dicht': wie de voorstelling wil zien, wordt verplicht een 65-plusser mee te brengen. Anders kom je er niet in.

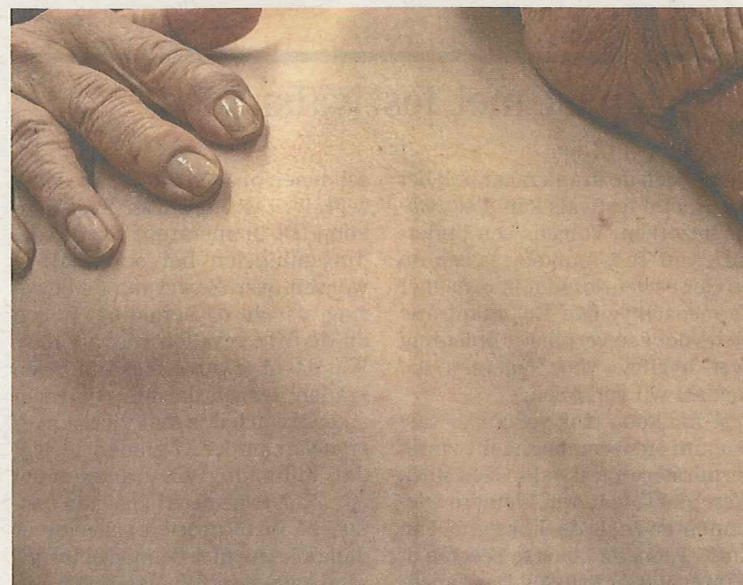
Nog een laatste 'mag het iets sneller meets mag het iets trager' is de dansvoorstelling *Bis* van de jonge Jan Martens: een solo voor Truus

Bronkhorst, een vrouw 'in haar zestiger jaren'. Volgend seizoen werkt Martens aan een nieuwe voorstelling voor Truus, samen met de choreograaf Marc Vanrunxt.

Om maar te zeggen: de generatiekloof krijgt een podium. Martens verbaast dat alvast niet. 'Er is de tendens om steeds meer met niet-professionele acteurs en dansers te werken: amateurs, kinderen, mensen met een beperking maar dus ook bejaarden.'

Bloedband

Dat het vreemder is dan we denken, vriendschap tussen een jonge scheut en een bibliotheek op leeftijd, blijkt wanneer je de proef op de som neemt. Dat ondervonden toch Koen De Preter en Alpha Pouget. 'Zaten Alpha en ik op restaurant, dan sprak men ons met-

Een 'generatievoorstelling' is confronterend voor zowel makers als publiek. © Thanh Beels

een aan als grootmoeder en kleinzoon', zegt De Preter. 'Onze samenleving is het niet gewoon dat verschillende generaties zonder bloedband toch met elkaar bevriend zijn.'

Grenzen

Twee generaties samen op een podium lokt dan ook emotionele reacties uit bij het publiek, bevestigen de makers. 'Juist omdat je het zo weinig ziet', vertelt Pouget, 'ook al is het ontzettend herkenbaar: iedereen kan zich wel inleven in een van de twee generaties. Mensen van mijn leeftijd zeggen me bijvoorbeeld dat ze hoop krijgen als ze me op het podium zien dansen: hoe kun je zo oud en toch zo jong zijn?'

Zo'n generatievoorstelling is niet alleen confronterend voor het publiek maar nog meer voor de ma-

kers zelf. 'Koens snelheid en vitaliteit botste af en toe op mijn grenzen', zegt Alpha. 'Soms hoorde ik tijdens de repetities mijn lichaam huilen en roepen bij het uitvoeren van bepaalde bewegingen. Maar ik accepteer de situatie zoals ze is. De pijn is de prijs die ik betaal door tegen de tijd in te gaan en op mijn leeftijd nog op het podium te staan.'

Journey, première morgen in CC Berchem. Daarna in Genk, Lokeren, Roeselare, Gent, Oostende, Koksijde en Leuven. www.koendepreter.com
Bejaarden en begeerte door het Zuidelijk Toneel. Nog in De Pinte en Roeselare. www.bejaardenenbegeerte.nl

'De pijn is de prijs die ik betaal door tegen de tijd in te gaan'